உலகளாவிய ஊழியங்களின் அறைகூவலைச் சந்தித்தல்

சுவிசேஷ ஊழியத்தின் அறைகூவலானது சபையின் ஊழியத்தினுடைய இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியில் உள்ளது. யாரோ ஒருவர் கூறியபடி, "தேவன் ஒரே மகனைக் கொண்டிருந்தார், மற்றும் அந்த மகன் ஊழியராய் இருந்தார்." "இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே" (லூக். 19:10) இயேசு பரலோகத்தை விட்டு பூமிக்கு வந்தார். இன்றைய நாட்களில் சபை என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரமாய் உள்ளது; அதன் முன்னுரிமைகள் அதன் எஜமானரால் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. "இழந்துபோனதைத் தேடுதலும் இரட்சிக்குதலும்'' அவரது ஊழியமாய் இருந்தது என்றால், இன்றைய நாட்களில் அதே செயலைச் செய்வதுதான் அவருடைய மக்களின் ஊழியமாய் இருக்க வேண்டும். தங்கள் கர்த்தருக்கும் சபையின் ஊழியத்திற்கும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கும் சபை நடத்துனர்கள் உலகளாவிய ஊழியங்களின் அறைகூவலின் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஊழியங்கள் குறித்து எழுகின்ற இரு பிரச்சனைகள் உள்ளூர் சபையின் நடத்துவத்துவத்தைப் பாதிக்கின்றன: (1) அதைச் செய்தல் மற்றும் (2) அதைச் சரியாகச் செய்தல்!

சபையை ஊழியங்களில் ஈடுபடுத்துதல்

சுவிசேஷ ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தை சபை நடத்துனர்கள் வலியுறுத்த வேண்டும்.[1] சபையானது சகல இனத்தவரையும் சீஷராக்க வேண்டியதாக உள்ளது (மத். 28:18-20). விதிப்படி, இந்த அம்சத்தில் மூப்பர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனை என்பது விரோதம் அல்லது ஒத்துபோகாமை மூலம் எழுவதாயிராமல் சுறுசுறுப்பின்மையினால் எழுந்ததாக உள்ளது. கேள்வி பின்வருமாறு: "முழு உலகிற்கும் சுவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்வதில் அதிகம் செயல்பாடுள்ளவர்களாக/துடிப்புள்ளவர்களாக விரும்பும்படி உறுப்பினர்களை இயக்க சபை நடத்துனர்களால் எவ்வாறு இயலும்?" ஐந்து ஆலோசனைகளை நாம் படிப்போம்.

ஊழிய சிந்தை கொண்ட நடத்துவத்துவத்தை அளியுங்கள்

முதலாவது, சபையானது சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கு அதிகமாய் ஒப்புக்கொடுத்தல் உள்ளதாக வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஊழிய சிந்தை கொண்ட நடத்துவத்துவம் தேவைப்படுகின்றது. உலக சுவிசேஷ ஊழியத்தைக் குறித்து நடத்துனர்களே கவலையற்றிருந்தால், அதைக்

குறித்து அவர்கள் மற்ற கிறிஸ்தவர்களை எழுச்சியடையச் செய்ய இயலாது. பேதுருவிடம் இயேசு, "நீ குணப்பட்ட பின்பு [அல்லது மனமாற்றப்பட்ட பிறகு] உன் சகோதரரை ஸ்திரப்படுத்து" (லூக். 22:32) என்றார். ஊழியத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தல் உள்ளவர்களாய் இருக்கும்படி மற்றவர்களை மனம் மாற்றுவதற்கு முன்பாக, நடத்துனர்கள் தாங்களே ஒருவேளை மாற்றம் அடையத் தேவையாய் இருக்கலாம்.

சபை நடத்துனர்கள் யாவரும் ஊழிய சிந்தை கொண்டிருப்பவர்களா? அவசியமில்லை. சில பிரசங்கியார்கள் "தங்கள்" சபையைக் விருத்தி செய்தலை பற்றி மட்டும் அக்கறையுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர், இவர்கள் (உலகளாவிய) ஊழியர்களை சந்தேகத்துடன் கண்ணோக்கு கின்றனர். சில மூப்பர்களும்கூட, சுவிசேஷ ஊழியத்தில் குறைவாகவே ஆர்வம் கொண்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதை சந்தேகப்பட்டால், சபைகளில் இருந்து உதவியை நாடியுள்ள எதிர்கால சுவிசேஷ ஊழியர் யாரையேனும் கேளுங்கள்!

சபையின் நோக்கம் பற்றிய வேதாகம ரீதியான கண்ணோட்டத்தை முன் வையுங்கள்

இரண்டாவது, ஒரு சபைக்கு, சபையின் நோக்கம் பற்றிய வேதாகம ரீதியான கண்ணோட்டம் அவசியம். சபை என்பது எதைப் பற்றியது?

சபையின் அடிப்படை நோக்கம் என்பது அதன் உறுப்பினர்களுக்கு சுய நிறைவை அளிப்பது என்பதல்ல. நமது காலத்தின் ஆய்வுப் பொருளாக உள்ளது "என்னுடைய - இயம்" என்பதேயாகும். மற்றவர்களை குறித்து சிறிதளவே அக்கறை காட்டப்படுகின்றது; "எனது" என்பதற்கு மாபெரும் அக்கறை செலுத்தப்படுகின்றது. சுய நிறைவில் உலகமானது அளவுக்கு மீறிய ஆர்வத்தைக் காட்சிப்படுத்துகின்றது, இது ஒவ்வொரு விருப்பமும் நிறைவடைய வேண்டும் என்று கதறுகின்ற பொருளாதாயக் கொள்கை யாகவும், உடனடியான திருப்திப்படுத்தப்படுதலுக்கான வற்புறுத்துத லாகவும் உள்ளது.

சுயமையம் கொண்ட இந்த யுகத்திற்கு கூறுவதற்கு சபையிடம் என்ன உள்ளது? சுயநலம் என்ற குற்றத்திற்கெதிராகவும் சுயமறுப்பு என்று உயர் ஒழுக்கத்தைப் புகழுவதற்காகவும் வேதாகம ரீதியான செய்தியொன்றை சபை கொண்டுள்ளதா? சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலின் பலன்களை, போதிக்கும் நம்மால் உணரப்படும் தேவைகளுடன் தொடர்பு படுத்துவதில் நியாயம் இருக்க, நடத்துனர்கள் எச்சரிக்கையாய் கவனத்துடன் இருக்கா விட்டால், இங்கு கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் ஊழியம் செய்வதற்கல்ல ஊழியம் செய்யப்படுவதற்கே உள்ளனர் என்று கவனக்குறைவுடன் போதித்து விடலாம் என்ற அபாயமும் உள்ளது (மத். 20:28). சபை உறுப்பினர்கள் "பழைய கந்தலான சிலுவை"க்குப் பதிலாக மெத்தை வைக்கப்பட்ட இருக்கையைத் தேர்ந்து கொள்ளும் பொழுது சபை நடத்துனர்கள் புலம்புகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் ஏன் வியப்படைய/திகைப்படைய வேண்டும்? புது கிறிஸ்தவர்கள் சுயதியாகமுள்ள ஊழியத்திலும் கீழ்ப்படி

தலிலும் நிலைத்திருக்கும்படியாக நடத்துனர்கள் அறைகூவல் விடுபவர்களாய் இருக்க வேண்டும். “பிள்ளைகள்” எவற்றிற்காக அழுகின்றார்களோ அவற்றையெல்லாம் கொடுக்கின்ற, அவர்களின் மனவிருப்பத்திற்கு அடி பணியும் பெற்றோரைப் போல் இருந்து விட்டு, பிறகு அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு பொருளாதாய எண்ணம் கொண்டுள்ளனர் என்று வியப்படைபவர்களாய் இருப்பதை அவர்கள் (நடத்துனர்கள்) தவிர்க்க வேண்டும். ஜான் F. கென்னடியின் கூற்றுக்குப் பொழிப்புரையாக, “சபை உங்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்காதீர்கள், மாறாக சபைக்கு நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேளுங்கள்” என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் கற்று கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

உறுப்பினர்கள் சுயநிறைவைக் காண வழிமுறை என்ற வகையில் சபையைக் காண்பதற்கு மாறாக, சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது சபையின் ஊழியத்தினுடைய இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ளது என்று நடத்துனர்கள் போதிக்கத் தொடங்க வேண்டும். சபையானது நான்கு வகையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டியதாக உள்ளது என்று நாம் வேதாகமத்தின் நியாயப்படுத்துதலுடன் கூற முடியும், அவையாவன: சுவிசேஷ ஊழியம், பக்திவிருத்தியூட்டுதல், உபகார உதவி மற்றும் ஆராதனை. இந்த நான்கில், நாம் “சபை என்பது எதைப் பற்றியதாக உள்ளது? ஏன்?” என்று கேட்கும் பொழுது சுவிசேஷ ஊழியமானது குறிப்பிட்ட வலியுறுத்தம் பெறத் தகுதியுடையதாகின்றது.

(1) சபை என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரமாய் இருப்பதால் எதைச் செய்வதற்காக - இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே (லூக். 19:10) - தாம் வந்ததாகக் கிறிஸ்து கூறினாரோ, அதையே செய்ய நாட வேண்டும்.

(2) சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது அடிப்படையானதாக உள்ளது. இது இல்லாமல், பக்திவிருத்தியூட்டவோ, நற்செயல்கள் செய்யவோ அல்லது ஆராதனையில் தேவனை மகிமைப்படுத்தவோ ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

(3) சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது சபையினால் மட்டுமே செய்யப்படக் கூடிய விஷயமாய் உள்ளது. மக்களை சந்தோஷமாய் உணரும்படியானவற்றைச் செய்யப் பிறர் உதவ முடியும், மற்றும் நற்செயல்களைப் பிறர் செய்ய முடியும்; ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டு சபையில் உள்ளவர்கள் மட்டுமே இழந்துபோகப்பட்ட உலகத்திற்கு இரட்சிப்பளிக்கும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க முடியும்! சபையானது இழந்துபோகப் பட்டுள்ளவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கத் தவறியதென்றால், வேறு எவரும் அதைச் செய்ய மாட்டார்!

ஆகையால், சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது சபை இருப்பின் வெளி வட்டத்தில், அது நடந்தால் அனுகூலமானதே என்ற நிலையில் ஒரு நற்செயலாக மட்டும் இருப்பதல்ல. சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது மையமான நோக்கமாக உள்ளது; அது நாம் இருப்பதற்கான காரணமாக உள்ளது!

இரட்சிப்பைப் பற்றிய அடிப்படையான வேதாகம சத்தியங்களை மறு உறுதிப்படுத்துதல்

மூன்றாவது, ஒரு சபையானது இரட்சிப்பு பற்றிய வேதாகம ரீதியான உபதேசத்தை மறு உறுதிப்படுத்துதல் அவசியமாகின்றது மற்றும் காலத்தால் பழைமையான சத்தியங்களின் மீது ஒரு புதிய வலியுறுத்தம் ஏற்படுத்துதல் என்பதும் அவசியமாகின்றது.

(1) எல்லாரும் தங்கள் சொந்த பாவத்தினால் இழந்துபோகப் பட்டுள்ளனர்.

(2) இவ்வுலகில் உள்ள எவரொருவரும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே இரட்சிக்கப்பட முடியும்.

(3) சுவிசேஷம் மாத்திரமே இரட்சிப்புக்கு தேவ பெலனாய் உள்ளது.

(4) கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு மக்கள் இரட்சிக்கப் படுகின்றனர்.

(5) மக்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் அல்லது தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தால் மற்றும் இவைகளைச் செய்யும் பொழுது மட்டுமே கிருபையினால் விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்படுகின்றனர்.

(6) கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய மக்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் முன்னிறுத்தப்பட்ட வகையில் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனால், அவர்கள் இழந்துபோகப்படுகின்றனர்.

(7) உலகத்தில் கள்ள போதகர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களின் கள்ள போதகங்கள் (மக்களை) இரட்சிக்காது, மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்று கின்றவர்கள் இழந்துபோகப்பட்ட நிலையில் நிலைத்திருப்பினும் தாங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

(8) இழந்துபோகப்பட்ட மக்களுக்கு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் பொறுப்பானது கிறிஸ்துவால் அவருடைய சபையில் உள்ள மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணி செய்வதில் கிறிஸ்தவர்கள் தவறினால், இழந்துபோகப்பட்டுள்ள மக்கள் இரட்சிப்படைய முடியாது.

(9) புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரே ஒரு சபையை மட்டுமே அடையாளம் காண முடியும், மற்றும் தேவன் அந்த சபையில் நாம் அவரை வேதாகமத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வகையில் ஆராதிக்கும்படியாகவே விரும்புகின்றார்.

(10) பரலோகமும் நரகமும் உள்ளன, மற்றும் இவ்வாழ்க்கையில் நாம் செய்கின்ற செயல்கள், நாம் உட்பட சிலர் நித்தியத்திற்கும் பரலோகத்தில் இருப்போமா அல்லது நரகத்தில் இருப்போமா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன.

பல நிகழ்ச்சிகளில், இந்த உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்வதில் உள்ள குறைபாடுதான் சபையை சிறிதளவே ஊழியம் செய்யும்படியாக்கி, அதன் உறுப்பினர்களுடைய சமூக மற்றும் உளவியல் சார்ந்த மேம்பாடுகளை நோக்கித் திருப்பியுள்ளது என்று நான் சந்தேகப்படுகின்றேன். எடுத்துக் காட்டாக, மக்கள் இழந்துபோகப்பட்டுள்ளனர், சுவிசேஷமானது (அவர்களை) இரட்சிக்க முடியும் அல்லது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் பொறுப்பு நமக்கு உள்ளது என்று நாம் நம்பாதிருந்தால், இழந்துபோகப் பட்டுள்ளவர்களுடன் இரட்சிப்பின் செய்தியை நாம் பகிர்ந்து கொள்ள

பெரிய முயற்சி எதையும் செய்ய மாட்டோம். இதற்கு மறுபுறத்தில், சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதில் நாம் அதிகம் துடிப்புள்ளவர்களாக வேண்டு மென்றால், இந்த மாபெரும் சத்தியங்களை நாம் - பிரசங்கிப்பதினால் மட்டுமின்றி, இவற்றை நம்புவதாலும்/விசுவாசிப்பதாலும் மற்றும் இவற்றை விசுவாசிப்பது போல செயல்படுவதாலும் - மறு உறுதிப்படுத்த வேண்டும்!

பிரதான கட்டளையைக் குறித்து உலகளாவிய கண்ணோட்டம் கொண்டிருங்கள்

நான்காவது, ஒரு சபையானது பிரதான கட்டளையைப் படிக்கையில் உலகத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாம் சுவிசேஷ ஊழிய சிந்தையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்றால், பிரதான கட்டளை களைப் பற்றி உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது சொந்த நகரங்கள், மாநிலங்கள் மற்றும் நாடு ஆகியவற்றின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களைப் பற்றி(யும்) நாம் உணர்வுடைய வர்களாய் இருப்பது அவசியம்.

ஒருவேளை, அப். 1:8ஐ தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் அடிப்படையில் நாம், நமது சொந்த நகரங்கள், மாநிலங்கள், அல்லது நாட்டில் முழுமையாக சுவிசேஷ ஊழியம் செய்து முடிக்கும் வரையிலும், மற்ற இடங்களில் (சுவிசேஷத்தைப்) பிரசங்கிக்கும் பொறுப்பு நமக்கு இல்லை என்று நம்பிக் கொண்டிருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. வேதாகமம் இந்தக் கருத்தைப் போதிப்பதில்லை. இதற்கு மாறாக, சுவிசேஷமானது தொலை தூர இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு(ம்) செல்லுவதை தேவன் விரும்புகிறார் என்பதற்கான குறிப்புகள் வேதாகமத்தில் நிறைந்துள்ளன. ஆபிரகாமின் சந்ததியின் மூலமாக அனைத்து இனங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டி யிருந்தன (ஆதி. 12:3). மேசியாவின் இராஜ்யமானது எல்லா இனங்களும் இரட்சிப்பைக் கண்டறியும் இடமாயிருக்கும் என்று முன்னுரைக்கப் பட்டது (ஏசா. 2:2, 3). நாம் "உலகமெங்கும் போய்" "சர்வ சிருஷ்டிக்கும்" (மாற். 16:15; மத். 28:18-20) சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று இயேசு கட்டளையிடுகிறார். அப்போஸ்தலர்கள் "உலகத்தின்/பூமியின் கடைசி பரியந்தமும்" தமது சாட்சிகளாய் இருப்பார்கள் என்று இயேசு உரைத்தார் (அப். 1:8). உண்மையில், அப். நடபடிகள் புத்தகமானது ஒரு பகுதி, உலகம் முழுவதிலும் வசனம் எவ்வாறு பரவியது என்பதைச் செயல் விளக்கப்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்டது; அது, கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக் கென்று ஒரு உலகக் கண்ணோட்டம் கொண்டிருக்கும்படியான அறை கூவல் விடுப்பதை நோக்கம் கொண்டிருக்கலாம். பவுலின் வாழ்வுக் காலத்தின் போது, சுவிசேஷமானது (அப்பொழுது) அறியப்பட்டிருந்த உலகம் முழுவதிலும் பிரசங்கிக்கப்பட்டது (கொலோ. 1:23). உலகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் வந்த மக்கள் பரலோகத்தில் கர்த்தரை ஆராதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்:

இவைகளுக்குப் பின்பு, நான் பார்த்தபோது, இதோ, சகல ஜாதிகளிலும் கோத்திரங்களிலும் ஜனங்களிலும் பாஷைக்காரரிலு மிருந்து வந்ததும், ஒருவனும் எண்ணக்கூடாததுமான திரளான கூட்டமாகிய ஜனங்கள், வெள்ளை அங்கிகளைத் தரித்து, தங்கள் கைகளில் குருத்தோலைகளைப் பிடித்து, சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாகவும் நிற்கக்கண்டேன். அவர்கள் மகா சத்தமிட்டு: இரட்சிப்பின் மகிமை சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிற எங்கள் தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் உண்டாவதாக என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள் (வெளி. 7:9, 10).

அமெரிக்காவில் உள்ள சபை உறுப்பினர்கள் இந்தக் கோளின் மீது வாழும் 500 கோடி மக்களில் ஒரு சிறிய சதவிகிதமாகவே உள்ளனர் என்பதை நாம் உணர்ந்தறிய வேண்டும். உலக முழுவதிலும் உள்ள சபை உறுப்பினர்களை நாம் கணக்கிட்டாலும் அது உலக மக்கள் தொகையில் ஒரு மிகச் சிறிய சதவிகிதமாகவே இருக்கும். மற்றும், கிறிஸ்தவத்தின் எந்த வடிவத்தையாவது அறிக்கையிடும் மக்களின் எண்ணிக்கையை நாம் அறிவதென்றால், அது மொத்த மக்கள் தொகையில் அநேகமாக 30 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவானதாகவே இருக்கும். இது நமது உலகமாக உள்ளது: இருநூறு வேறுபட்டுள்ள நாடுகள் மற்றும் எல்லைகள் மாறுபட்ட கலாச்சாரங்களுடையவைகளாக, அவற்றில் ஐந்நூறு கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற நிலையில் இழந்துபோகப்பட்டுள்ள உலகமாக இது உள்ளது. நாம் நமது கண்களை ஏறெடுத்து நமது சபைக் கட்டிடத்தின் கதவுகளுக்கு அப்பால் ... நமது அயலகத்திற்கு அப்பால் ... நமது நகர எல்லை அறிவிப்புப் பலகைகளுக்கு அப்பால் ... நமது மாநிலம் மற்றும் மாகாணத்திற்கு அப்பால் ... நமது நாட்டிற்கு அப்பால் ... உலகைக் காணும் போது மட்டுமே, கிறிஸ்து இதை(உலகத்தை)க் கண்ணோக்கியது போல நாமும் கண்ணோக்கத் தொடங்க முடியும். அதன் பிறகு மட்டுமே நாம் நமது இல்லப் பகுதியில் மட்டும் என்பதற்கு மாறாக, "அங்கெல்லாம்" சுவிசேஷ ஊழியம் செய்யும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாய் இருக்க முடியும்.

சுவிசேஷ ஊழிய முயற்சிகளில் உதவுவதற்கு வாய்ப்புக்களை அளியுங்கள்

ஐந்தாவது, சபையின் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஊழியங்களில் தனிப்பட்ட ஆர்வம் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம். ஊழியங்களில் ஆர்வம் வேர் பிடித்து வளரக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நடத்துனர்கள் சபையில் நிலைநாட்டிய உடனே, உறுப்பினர்கள் ஊழியங்களில் தனிப்பட்ட வகையில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளை அவர்களுக்கு, நடத்துனர்கள் அளிக்க வேண்டியது அவசியம்.

இது சபைகளுக்கு ஊழியங்கள் பற்றிய செய்திகளையும் ஊழியர் களைப் பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துதலையும் கொண்டிருக்க வேண்டியது என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கின்றது. சுவிசேஷ ஊழியப் பணி பற்றிய செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக சுவிசேஷ

ஊழியர்களை சபையின் முன்பு கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்புகளைத் நடத்துனர்கள் நாட வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள், ஊழியத்தின்மீது ஆர்வமும் கவனமும் உள்ளவர் களாவதற்கு இணங்கும்படியான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். போதித்தல், ஊக்குவித்தல், மற்றும் இணங்கச் செய்தல்: இவைகள் மாபெரும் சுவிசேஷ ஊழிய ஆர்வத்தை உற்சாகப்படுத்த நடத்துனர்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய வழிமுறைகளாய் உள்ளன. சுவிசேஷ ஊழிய முயற்சிகளுக்கு சபையானது அதிக ஆதரவளிக்க உதவும்படியாக வடிவமைக்கப்படும் பிரசங்க மேடைப் பிரசங்கங்கள், வேதாகம வகுப்பு பாடங்கள் மற்றும் தொடர் நிகழ்ச்சிகள், தியானங்கள் மற்றும் கருத்தரங்கு கள் ஆகியவற்றில் சுவிசேஷ ஊழியங்கள் என்பவை ஆய்வுப் பொருளாய் இருக்க முடியும், இருக்க வேண்டும்.

சுவிசேஷ ஊழியங்களில் உறுப்பினர்கள் தனிப்பட்ட வகையில் செயல் படுகின்றவர்களாயிருப்பதற்கு நடைமுறை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். சுவிசேஷ ஊழிய முயற்சிகளில் சபை உறுப்பினர்கள் பல வழிகளில் பங்கேற்க முடியும். அவர்கள் ஊழியர்களுக்காக ஜெபிக்கவும், ஊழியப் பணி உதவிக்காக (பொருள்) கொடுக்கவும் முடியும். அவர்கள் ஊழியரை அனுப்புவதற்காகவும் அவரை மீண்டும் திரும்ப வரவேற்பதற் காகவும் விமான நிலையத்திற்கு செல்ல முடியும். அவர்கள் ஊழியர்களுக் காக நிருபர்களாக, வெளியீட்டாளர்களாக, அல்லது நாட்டளவின் செய்தித் தொடர்பாளர்களாகச் செயல்பட முடியும். அவர்கள் சுவிசேஷ ஊழியர் களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுக்கு "தேவைப்படுபவை" அடங்கிய பொதிகளை அனுப்ப முடியும், மற்றும் அவர்களை விசேஷ நிகழ்ச்சிகளில் நினைவுகூர முடியும். அவர்கள் அயல்நாட்டுக் களங்களில் அஞ்சல் வழியே போதிக்க முடியும். அவர்கள், முகாம்கள் போன்ற குறுகிய கால ஊழிய முயற்சிகளில் உதவ முடியும். பலமான கிறிஸ்தவர்கள் சபை பலவீனமாயுள்ள பகுதிகளுக்குக் குடியேறும்படியும், தங்கள் வாழ்வுக்குப் பொருளீட்டிக் கொண்டே சபையைக் கட்டி எழுப்ப உதவும்படியும் உற்சாகப்படுத்தப்பட முடியும். இளம் கிறிஸ்தவர்கள் சுவிசேஷ ஊழியப் பயிற்சிப் பணிகளின் மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட முடியும்.

உள்ளூர் சபையானது வேதாகம ரீதியான சபையின் நோக்கமான சுவிசேஷ ஊழிய சிந்தையுள்ள நடத்துவத்துவத்தையும் இரட்சிப்புக்கான வேதாகம உபதேசத்தின் மறுஉறுதிப்பாட்டையும், பிரதான கட்டளை பற்றிய உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தையும் மற்றும் சுவிசேஷ ஊழியங் களில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புக்களையும் கொண்டிருந்தால், சுவிசேஷ ஊழியப் பணியில் உறுப்பினர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்துதல் என்பதற்குத் தயாராயிருக்கும் விளைவானது ஏற்படும் என்பது பெரும்பாலும் உறுதி.

செயல் விளைவுள்ள சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கு சபையை வழிநடத்துதல்

சுவிசேஷ ஊழியமானது சரியாகச் செய்யப்படுகிறது - அதாவது, மிகவும்

செயல் விளவுள்ள வழிமுறையில் செய்யப்படுகிறது - என்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளுதல், சபை நடத்துனர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்ற இரண்டாவது அறைகூவலாக உள்ளது.

இந்த இடத்தில் நாம் அறிய வேண்டிய பல விஷயங்கள் கூறப்பட தேவைப்படுகின்றன: (1) எவ்வழியிலாவது சுவிசேஷ ஊழியத்தைச் செய்தல் என்பது பாராட்டத்தக்கதாக உள்ளது. (2) சுவிசேஷ ஊழியங்களில் அடிக்கடி எவரொவரும் சரியான வழியில் இருப்பதில்லை: மிகவும் செயல் விளைவுள்ள வழி என்பதும் “சரியான வழி” என்பதும் இடத்துக்கு இடம் மற்றும் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுகின்றது. (3) இன்றைய நாட்களில் பின்பற்றும்படியாக பரிந்துரைக்கப்படாத வழிமுறைகளில் செயல்பட்ட ஊழியர்களால் மாபெரும் ஊழியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. (4) நமது செயல்முறைகள் தேவன் அவற்றை ஆசீர்வதிக்கும் வகையிலேயே செயல் படுகின்றன; அவரே விளைவை ஏற்படுத்துகிறவராய் இருக்கிறார்!

கடந்த காலத்தில் ஊழியங்களில் செலவிடப்பட்ட பணம், முயற்சி ஆகியவற்றில் பெரும் பகுதியானது, மனிதக் கண்கள் காணக் கூடியபடி, பலனற்றதாகவும் செயல்விளைவற்றதாகவும் இருந்துள்ளது. சாத்தியமான அளவு மிகச் சிறந்த வழிமுறையில் கர்த்தருடைய பணத்தைச் செலவிடும் ஆர்வத்தில், நடத்துனர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு மிகவும் செயல்விளைவுடையதாயிருக்கும் முறைமைகளைப் பயன்படுத்தவும் மற்றும் அவ்வகையான ஊழியங்களுக்கு உதவியளிக்கவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முடிவுரை

சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது எல்லா சபைகளுக்கும், அது பெரியதோ சிறியதோ புதியதோ அல்லது பழையதோ, அது எந்த நாட்டிலிருந்தாலும், அது ஒரு அறைகூவலாகவே உள்ளது. எந்த இடத்திலும் சபை தொடங்கிய நாளில் இருந்தே, சுவிசேஷம் இன்னும் சென்றடையாத இடங்களுக்கு அதைப் பிரசங்கிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பற்றி கிறிஸ்தவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட வேண்டும். 1973ல் அபிலைன் கிறிஸ்தவப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த ஊழியங்கள் பற்றிய வகுப்பு ஒன்றில் வென்டெல் புரூம் அவர்கள், “ஊழியங்களின் நோக்கம் என்பது சபைகளை நாட்டக் கூடிய, அவை வேறு சபைகளை நாட்டக் கூடிய, அவை வேறு சபைகளை நாட்டக் கூடிய, அவை வேறு சபைகளை நாட்டக் கூடிய ... அவை வேறு சபைகளை நாட்டுவதாய் உள்ளது” என்று அடிக்கடி கூறினார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் நான் சுவிசேஷ ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்த போது, ஆஸ்திரேலிய சபையானது மற்ற சபைகளில் இருந்து உதவி பெற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும், அதில் அதன் பிரசங்கியார்கள் வெளிநாட்டி லிருந்து உதவியளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும், அந்த சபையில் இருந்த ஊழியர்கள், மலேஷியாவில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க உதவும்படி சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். ஏன்? ஏனென்றால், இளம் சபைகளும்கூட தாங்கள் பிரதான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந் தவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்று கற்றுக் கொள்வது அவசியம் என்று

நாங்கள் நம்பினோம். அவர்கள் தங்களை, மற்றவர்களிடமிருந்து எப்பொழுதும் உதவி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சபையாக மட்டுமின்றி, மற்ற இடங்கள் சிலவற்றில் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதற்கு வழி வகையுள்ள சபையாக - பெறுகின்ற சபையாக மட்டுமின்றி, அனுப்புகின்ற சபையாக - சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது.

நாம் யாவரும் நம்மை இவ்வழிமுறையிலேயே காண வேண்டும்! "இன்னொரு இடத்தில் உள்ள மக்கள் தங்களின் இரட்சிப்புக்கு நம்மை முழுமையாகச் சார்ந்திருந்தால், அதைக் குறித்து நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டுக் கொள்வதற்கு எந்த ஒரு சபையும் மிகவும் புதியதாக நிலைநாட்டப்பட்டதாகவும் எந்த ஒரு சபையும் மிக நீண்ட காலம் நிலவுகின்றதாகவும் இருப்பதில்லை. அதுவே விஷயமாய் இருக்கலாம்.

குறிப்பு:

[1]இப்பகுதியின் ஒரு பாகமானது பெப். 5. 1990ல் ஃபிரீடுஹார்டுமென் பிரசங்கக் கூட்டத்தில் காய் ரோப்பர் அவர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட "Involving the Rank - and-File Christian in Missions" என்று தலைப்பிடப்பட்ட விரிவுரையில் இருந்து தழுவப் பெற்றது. பிற்பாடு இது பின்வரும் மூன்று பாகங்களாக வெளியிடப் பெற்றது: "Involving Every Christian in Missions," *The World Evangelist* 19 (August 1990): 1; (September 1990): 4; (October 1990): 16.